

Καλλιπολίτου. Χάριν μάλλον περιεργείας παρεντιθέμεθα μεταγρά-
φοντες τὸ τελευταῖον ἐξ αὐτῶν.

Μούσαι ἀδύφογγοι, καὶ φοῖβε μελίρροε ἄμα
Σὺν δὴ τε καὶ Ὅρφεϋ, παύσατε ἁρμονίης.
Ἦρξε γὰρ ἱρὸς Μάξιμος εὐμούσως κελαδίξειν,
Ἐν εὐαγγελισταῖς, θεολόγος ἄσμα μέγα,
Κοινοτέρη ξὺν φράσει Οὐλύμποιο μεγίστου,
Ὅς πάντ' ἄμαυροῖ ἄσματα εὐφραδίη.

Τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο, ποιηθὲν κατὰ μίμησιν τοῦ εἰς τὸ Ψαλτήριον
τοῦ Δαβὶδ ἀναγνωστικόμενου Ἰουστίνου τοῦ Δεκαδύου, ἀποδεικνύει
μὲν τὴν παιδείαν τοῦ Πατελάρου, δὲν ἠδυνήθη ὅμως νὰ καλύψῃ καὶ
τὴν ἀμάθειαν τοῦ ὕμνουμένου, καθ' οὗ δριμύως ἐπέπεσεν μετ' οὐ πολὺ
ὁ πολὺς τὴν εἰρημύθειαν Ἑλλάδος ὁ Θεσσαλός.

Ἀνδρέας Ῥέντιος.

Ἐγεννήθη ἐν Χίῳ, καὶ ἐκπαιδευθεὶς εἰς τὸ ἐν Ῥώμῃ φροντιστήριον
τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου κατετάχθη εἰς τὸ τάγμα τοῦ Ἰησοῦ. Μετέ-
φρασε καὶ ἐξέδωκε τὸ ἐξῆς·

— Ὀδηγία τῶν ἀμαρτωλῶν τοῦ πατρὸς Ἀλευσίου τοῦ Γρανάτα, μεταγλωτ-
τισμένη εἰς Ῥωμαϊκὴν (sic) γλῶσσαν, διὰ μέσον τοῦ πατρὸς Ἀνδρέου τοῦ
Ῥεντίου τοῦ Χίου, ἐκ τῆς συντροφίας τοῦ Ἰησοῦ. in Roma della stampa
della s. congr. de propog. Fide. in MDCXXVII.—12^{ον}, σελ. 262.

Ἐπισηθὲν τοῦ τίτλου φέρεται ἡ ἐξῆς εἰδοποίησις· « ὁρισμὸς τῶν ἐκλαμπρο-
» τάτων κυρίων Καρδινάλιων τῆς ἁγίας συλλογῆς ἀπὸ τὴν ὅποیان ξαπλώνε-
» ται καὶ φυτεύεται ἡ καθολικὴ πίστις, ὅτι νὰ δίδωνται ταῦτα τὰ τυπωμένα
» βιβλία τῶν γραϊκῶν χάρισμα ». Εὑρηγται δὲ καὶ τὰ ἐξῆς δύο ἐπιγράμματα.

Εἰς τὸ βιβλίον.

Ἄλλο κέρας Ἀμαλθείας,
Εἶναι τὸ παρὸν βιβλίον.
Ὅ,τι θέλεις, περιέχει,
Ὅ,τι καὶ ἂν ζητᾷς εὐρίσκεις,
Σωτηρίαν, εὐμαθίαν,
Γνώμεις καὶ διδασκαλίαν·
Μὴ λοιπὸν κανεὶς ὀκνεύσῃ,
Μήτε γέρος, μήτε νέος
Νὰ διαβάσῃ τὸ βιβλίον
Τὸ μυριεχρητιωμένου.

ἄλλο.

Τὸ βιβλίον, Χριστιανέ μου,
Χριστιανέ καθολικέ μου,

